

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
2de trimester 2011
15^e jaargang nr. 2

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

P70828 I

Nieuwsbrief

Pastoral Do Menor

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

Itterbeek, 21 juni 2011.

Beste Vrienden van Freddy,

In dit nummer van onze nieuwsbrief blikt Freddy terloops terug op zijn 40 jarig priesterschap en zijn roepingswerk in Brazilië. Opmerkelijk spreekt hij hierbij heel weinig over zichzelf maar des te meer over de prestaties van anderen.

Leeftijdsgenoten hier te lande, inmiddels familievaarders en –moeders, sommigen reeds opa's en oma's, verwierven naar Vlaamse gewoonte een eigen woonst en dromen of genieten al van hun pensioen.

Wat hij in de loop van dezelfde periode wist te presteren grenst aan het ongelooflijke. De site in Alagoïnhas werd uitgebouwd tot een opvang-, leef- en wooncomplex met alle mogelijke nutsvoorzieningen. Van moestuin en boomgaarden tot sportterrein en polyvalente zaal, naast refter, infirmerie, douches en sanitair, klaslokalen en gezinsvervangende woningen; alles kwam jaar na jaar onder zijn impuls tot stand.

Duizenden straatkinderen, verlaten jongeren en werkloze adolescenten werd hier uitzicht op een nieuwe toekomst geboden.

In Brazilië is inmiddels heel wat veranderd. De dictatuur heeft plaats geruimd voor een meer democratisch bestel. Het huidige beleid heeft weliswaar nog vele gebreken, maar de wil om ook voor de allerarmsten iets te doen is zeker aanwezig en wordt alvast in wettelijke maatregelen vastgelegd.

Mede door de nieuwe federale wetten wordt kinderarbeid, dikwijls vermomd onder de vorm van leercontracten en beroepsopleiding, streng beteugeld. Alleen gediplomeerde leerkrachten mogen nog les geven in gesubsidieerde scholen. Privéscholen moeten dezelfde richtlijnen naleven als officiële onderwijsinstellingen.

Mede door de (met medewerking van Freddy) getroffen regeringsmaatregelen inzake jeugdbescherming werd de oorspronkelijke onderwijsvorm in de basis- en beroepsschool opgeheven. De lessen hebben plaatsgemaakt voor naschoolse opvang en opleiding in praktische vaardigheden.

Het doel is echter hetzelfde gebleven. De jongeren uit de ontworpen gezinnen van werklozen en dagloners opvoeden tot zelfzekere volwassenen. In feite zijn het allemaal kleurlingen, van pekzwart tot koffie met veel melk, die alvast de handicap van hun donkere huidskleur moeten leren overwinnen. In de site van Freddy wordt daar met alle middelen intensief aan gewerkt.

Hoe dan ook, doorheen al deze evoluties heeft het levenswerk van Freddy zeker zijn doel bereikt. Om het te bestendigen mag hij zeker verder op onze steun rekenen.

Uit heel zijn doen en laten blijkt dat hij in Brazilië en dan vooral in Bahia zijn vaderland gevonden heeft maar dat Vlaanderen zijn moederland blijft. Wij wensen hem een spoedig herstel en een deugddoend verlof toe, thuis bij moeder!

De Redactie

Nieuw rekening nummer vanaf 1/1/2011

BE84 4358 0341 0159

van DMOS vzw, Leopold II- laan 195, 1080 Brussel

Mededeling : **project 5078 - Conviver Alagoïnhas Brasil.**

Indien het jaarlijkse totaal van je giften minstens 40 euro (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoinhas, 5 juni 2011.

Beste Lezers van ons boekje "Pastoral do Menor"

Wat gaat de tijd toch enorm rap. Ik heb het hier al meermaals in dit boekje geschreven. Maar vandaag beleef ik het weer eens heel intens, Vandaag, 5 juli, 40 jaar geleden werd ik in IJterbeek in de St. Pieterskerk tot priester gewijd. Morgen 6 juni deed ik dan mijn eerste mis op het plein rond de St. Anna Kapel in St. Anna Pede. Het zouden dus twee heel toffe dagen moeten zijn met vele mensen rondom mij om dit samen te vieren. En toch...

Ik ben, bij Gods' genade, door het oog van de naald gekropen. Na meer dan twee weken hospitalisatie, waarvan een volle week in de intensieve, ben ik opnieuw thuis gekomen gisteren avond. Ik ben gehospitaliseerd geweest eerst in Alagoinhas en dan overgebracht naar Salvador met een zwaar hartinfarct.

Gelukkig is het allergenste voorbij en ben ik nu in rustperiode. Daarom zal mijn persoonlijke bijdrage deze keer voor dit boekje heel miniem zijn. Het wordt dus rusten geblazen en krijg de opdracht het van nu af aan heel wat rustiger te gaan doen. Deze keer absoluut noodzakelijk. Het zal voor mij zeker niet gemakkelijk zijn maar moeilijk moet en kan ook.

Waar ik wel enorm gelukkig om ben is dat mijn geplande reis naar Europa hierbij niet in het gedrang is gekomen. Ik kreeg de toelating om vandaag veertien dagen het vliegtuig te nemen en morgen veertien dagen in Zaventem toe te komen.

Het gaan en komen is het lot van iedereen. Enige tijd geleden overleed, op hoge leeftijd, een priester die ik tamelijk goed heb mogen kennen. Het is onze Brusselaar Jozef Comblin. Misschien kennen vele onder jullie hem niet maar voor ons Brazilianen en missionarissen is het iemand die nu een heel grote leegte gaat achterlaten want... hij was één van de belangrijkste theologen van onze bevrijdingstheologie... jarenlang de rechterarm geweest van Dom Helder Camara, zaliger ook. Om dit alles laat ik daarom graag het woord aan een andere vriend-priester (Vlaming en gehuwd), onze doctor in de kerkgeschiedenis, Eduard Hoornaert. Hij zette in een zeer diep en mooi artikel toch nog even onze Jef Comblin in de bloemetjes.

Ik wens jullie hierbij veel leesgenot en als 't God belieft zie ik enkelen onder jullie gedurende mijn vakantie, daar ergens in België.

Het beste en tot ziens,

Freddy Goven.

JOSEPH COMBLIN, PROFEET IN BRAZILIË

Van: Eduardo Hoornaert.

Op zondag 27 maart is de Belgische priester Joseph Comblin gestorven in Salvador, hoofdstad van de Braziliaanse staat Bahia. De tekst die hier volgt is hoofdzakelijk opgebouwd uit zeldzame confidenties die bij hem opwelden toen zijn vrienden (en vriendinnen) in 2007 rond hem samenkwamen om zijn zestig jaren priesterschap te herdenken. Hij heeft zich dan bezondigd aan het vertellen van enkele markante feiten uit zijn eigen leven, iets wat helemaal niet in zijn aard lag.

1. Reeds als jongen werd zijn intellectuele begaafdheid alom erkend door familie en opvoeders. Toen hij, naar vermoeden rond de 15 of 16 jaar, aan zijn nonkel pastoor vertelde dat hij missionaris wou worden, antwoordde deze: 'Geen missionaris, daarvoor zijt gij te verstandig. Professor, dat wel. Professor aan de universiteit van Leuven!'. Inderdaad, Joseph studeerde theologie in Leuven en werd aldaar sterk beïnvloed door de werklust, degelijkheid en intellectuele eerlijkheid van professoren als Lucien Cerfaux en Gustave Thils. Toen de doctor theologicus werd benoemd als onderpastoor in Brussel, viel de parochie helemaal buiten zijn smaak. Hij voelde aan dat er geen toekomst meer was voor het katholicisme in België. Toen, op aanvraag van paus Pius XII, in Leuven een latijns-amerikaans college werd geopend voor seculiere priesters die wensten naar Amerika te vertrekken, was hij dan ook één van de eerste kandidaten.

2. Aan de ouderdom van 35 jaar, in 1958, vertrok hij naar Brazilië. Gedurende het gesprek van 2007 steunde hij erop te vertellen dat hij niet vertrokken was om aan de oproep van de paus te beantwoorden noch omdat het continent gevaar liep van communisme, protestantisme en spiritisme. Hij vertrok ook niet omdat er in Brazilië een priestertekort was. Hij vertrok omdat hij had ingezien dat het christendom in Europa gedaan was, definitief misvormd door eeuwen kolonialisme, slavenhandel, afmoording van volkeren, verdrukking ook van menselijke interne levenskrachten. Alleen buiten Europa zag hij nog kans voor het christendom. Het was voor hem dan ook een aangename verrassing alhier mensen te ontmoeten die deze visie bevestigden. Hij kwam onmiddellijk onder de indruk van de Braziliaanse mens. Zijn eerste contacten waren met jonge mannen en vrouwen van de katholieke arbeidersjeugd (KAJ/JOC). Zoals vele priesters van zijn generatie was Comblin beïnvloed door de straling die uitging van Cardijn

en zo begon hij dus met Jocisten. Het was een verrassing. Opgevoed in een milieu waar beleefdheid, volgzzaamheid, discretie en zelfs schuchterheid in zekere mate werden gewaardeerd en zelfs aangemoedigd, deed het hem goed in contact te komen met mensen die noch beleefd, noch volgzzaam, nog schuchter waren. 'Ik ontmoette mensen die zich toonden zoals ze waren, rechtuit. Ik ontmoette echte mensen'. De fascinatie voor de Braziliaanse mens heeft hem blijkbaar nooit meer losgelaten en dit werd me onverwachts bevestigd in 1980, toen zijn zuster me zei, ter gelegenheid van een ontmoeting in Brussel: 'wat hebben ze aldaar met mijn broer gedaan? Hij is dezelfde niet meer!'.

3. Comblin was nooit in Rome: 'wat zou ik daar doen?'. Maar toen aartsbisschop Helder Câmara hem vroeg een tekst op te stellen voor de Latijns-Amerikaanse bisschoppenconferentie van Medellín (Colombië) in 1968, typte hij een ganse dag door, zonder ophouden, op zijn schrijfmachine. Ik ben getuige want we woonden toen in hetzelfde huis, deuren en vensters stonden altijd open. Voornamelijk uit teksten van Joseph Comblin, Gustavo Gutiérrez (Peru) en Juan Luis Segundo (Uruguay) is dan de fameuze slogan 'optie voor de armen' ontstaan, uitdrukking en bevestiging van een nieuwe spiritualiteit, ontstaan bij het 'pact van de catacomben' dat door enkele bisschoppen op het einde van het Vaticaanse concilie in Rome werd ondertekend. De drie theologen wisten dat ze op stevige grond bouwden, zoals later bleek door de ontwikkeling van de bevrijdingstheologie. Dom Helder Câmara, die een scherpzinnig mens was, had in 1965 aan Joseph Comblin gevraagd bij hem te komen werken in Recife. Zo kwam de raadsman van Câmara mettertijd in aanraking met andere vooruitstrevende Latijns-Amerikaanse bisschoppen zoals Leônidas Proaño (Ecuador), Aloísio Lorscheider (Brazilië) en vele andere. De visie van de bevrijdingstheologen bestond hoofdzakelijk in het verwerpen van het ontwikkelingsideologie en het leggen van de nadruk op thema's zoals verdrukking, dictatuur van de wereldeconomie, verdwazing van de mens langs de media. Toen zijn tekst van 1968 wegens indiscretie in de handen viel van de militairen (sinds 1964 heerste in Brazilië een militair regime) kwam Comblin in een moeilijk baanvlak terecht. In 1972 werd hij uit het land gezet. Hij poogde dan naar Chili te gaan wonen maar ook daar nam Pinochet de macht in 1974. De enige mogelijkheid die overbleef, bij de geleidelijke politieke 'openheid' sinds 1977, bestond erin als 'toerist' sporadisch voor drie maanden in Brazilië te verblijven. Zijn civiel statuut werd genormaliseerd in de loop van de jaren 1980.

4. Ondertussen veranderde Comblin nogmaals van koers. Vaarwel aan priesteropleiding op seminaries en theologische instituten, vaarwel aan de grote steden. Comblin verdween en begon een jarenlange peregrinatie kras doorheen het immense binnenland van Noord-Oost Brazilië, op zoek naar mensen die iets voelden voor de 'haktheologie' die hij aan het uitbouwen was. De traditionele landbouw in het binnenland van Noord-Oost Brazilië bestaat erin de grond met een soort schoffel om te hakken om die losser te maken en dan te zaaien (er bestaat geen ploeg). De 'haktheologie' vertrekt vanuit de wereldvisie van de landbouwer, iets wat een echte 'omwenteling van alle waarden' betekent voor een theoloog gevormd door Cerfaux en Thijs. Als 'haktheoloog' peregrineerde Joseph Comblin tot drie dagen voor zijn dood, toen hij rustig op zijn bed ging gaan liggen en stierf. In de laatste jaren had hij het geluk te kunnen rekenen op de onvoorwaardelijke toewijding van Mônica Muggler, die alles deed om de 'haktheoloog' in staat te stellen te werken en te reizen tot hij 88 jaar oud werd. Zij was zijn chauffeur (hijzelf kon niet sturen!), belegde vergaderingen (in de laatste jaren intensief langs GSM), legde contacten, stippelde reisplannen uit, hevelde teksten naar internet (laptop), knoopte contacten aan met lokale leiders. Joseph had ook zijn laptop en heeft me nog enkele woorden gestuurd ter gelegenheid van zijn verjaardag, vijf dagen voor zijn afsterven.

5. Het wonder bestaat hierin dat een buitenlandse intellectueel van teruggetrokken aard erin slaagde een blijkbaar stabiel verband te leggen met de ongeletterde cultuur van het Braziliaanse binnenland. Een wonder dat, zoals alle wonderen, onbegrijpelijk is. Op dit moment verneem ik dat de kaarsjes reeds branden op zijn graf in Solânea, in de mooie rustige natuur van het Paraibaans binnenland, onder de bomen. Een vrouw verklaarde reeds dat ze genezen is na een gebed bij het graf van Joseph Comblin. Sic transit historia mundi.

HET BELANG VAN DE CURSUS SNIT EN NAAD INDUSTRIEEL VAN DE PASTORAL

Deze cursus heeft het mogelijk gemaakt voor mensen als ik om via een praktische en theoretische vorming meer kansen te krijgen op de arbeidsmarkt in de sector van het herstellen en maken van kledij. Het lesmateriaal wordt ons ter beschikking gesteld door de Pastoral do Menor en de lessen worden gegeven door onze zeer competente vrijwilligster, Sra. Josefa da Silva Oliveira.

Behalve de cursus snit en naad wordt aan de jongeren de gelegenheid gegeven opleiding te volgen op het vlak van breien, beschilderen van weefsels, knutselen en het vervaardigen van bijouerie. Deze lessen worden door mij gegeven als vrijwilligster aan de kinderen en jongeren uit mijn wijk die deel uitmaken van het programma NOC (Gemeenschapsateliers) van de Pastoral do Menor.

Cremilda Mota dos Santos – vrijwillige medewerkster in de wijk Bairro de Barreiro

De opvoedster Cremilda Mota dos Santos met de leerlingen

ONTSPANNING VERHOOGT DE KWALITEIT VAN HET LEVEN.

De deelnemers aan het Programma Begeleiding van de Gezinnen (PAF) van de Pastoral do Menor hebben overwegend heel weinig vrije tijd en nog minder middelen om er ten volle van te kunnen genieten. Daarom werd voorgesteld om binnen het kader van het Programma een uitstap naar zee te plannen. Begin december trokken we met een grote groep naar het prachtige strand in Madre de Deus, Bahia. Enkele deelnemers vertelden ons dat het de eerste keer was dat ze naar het strand gingen, anderen vertelden ons dan weer dat het de eerste keer was dat ze wat tijd vrijmaakten voor zichzelf. Bedoeling van de uitstap was om wat stoom af te laten, de deelnemers van het Programma de kans te geven elkaar beter te leren kennen en te werken aan een positiever zelfbeeld van elke deelnemer. Eén van de deelnemers, Senhora Maria, verwoordde het zo: "Ik ben nog nooit naar het strand geweest, ik kreeg nooit toestemming van mijn man en ik had er ook gewoon geen tijd voor, dacht ik." Bij deze gelegenheid echter besloot ze tijd te maken, haar man stemde toe, en ... ze schafte zich zelfs een bikini aan. Het was aan haar te zien hoe gelukkig ze was, alsof ze in een droom rondliep.

We mogen niet vergeten dat de grote meerderheid van de deelnemers aan dit Programma vrouwen zijn die veelal werken als poetsvrouw of thuishulp bij rijkere families. Het was dan ook niet evident voor de meesten om die dag vrij te maken voor de uitstap. Maar omdat ze het belang ervan inzagen was geen inspanning hen te veel om er toch bij te kunnen zijn. Veel gezinnen kunnen zich een dergelijke uitstap financieel niet veroorloven.

Op het strand werden allerlei spelletjes gespeeld, sommigen verzamelden schelpen, anderen vulden flesjes met zeewater om het aan hun kinderen te laten zien. Er werd veel gelachen en plezier gemaakt, het geluk stond op de gezichten af te lezen. Eindelijk waren ze eens vrij uit de dagelijkse sleur en bekommernissen en konden ze ook eens gewoon genieten.

Opvallend was de integratie van de deelnemers uit verschillende wijken, sommigen ontmoetten zich voor het eerst die dag. Het meegebrachte eten werd gedeeld, er werd samen gezongen, ze maakten groepswandelingen langs het strand, er werd samen in zee gespeeld en gezwommen terwijl degenen die op het strand bleven op de persoonlijke zaken pasten. Er heerste grote harmonie en samenhang binnen de groep.

We hebben duidelijk kunnen vaststellen hoe de onderlinge relaties tussen de gezinnen en de verschillende wijken waaruit ze afkomstig waren, versterkt werden.

Iedereen keerde ontspannen en gelukkig terug naar huis. Ze waren heel dankbaar voor deze opportuniteit die hen geboden werd door de Pastoral do Menor en hoopten dat er een vervolg zou komen.

Alagoinhas , 24 februari 2011

Laíce Gonçalves Cardoso en Geane Ramos Oliveira
Maatschappelijk Assistent en Kunst-Therapeute
Programma PAF / Conviver

LESGEVEN EN ZELF LEREN

Op de dag dat ik begon met het geven van lessen Snit en Naad in het Programma Wijkateliers (NOC) van de Pastoral do Menor, ging voor mij een nieuwe wereld open waarin ik de positieve gevolgen ontdekte van het geven van een gedegen professionele opleiding.

Het is ook voor mij een leerproces in de zin dat ik mensen opleid en begeleid in het verwerven van kennis in een vakgebied waar ik ook nog elke dag bijleer. En het kan me in de toekomst ook een extra inkomen opleveren.

Getuigenis van de lerares Edna Vieira Amorim (met gele bloes) samen met enkele leerlingen van de cursus Snit en Naad van de Pastoral do Menor.

Ik ben heel erg dankbaar voor de gelegenheid die me geboden werd door de verantwoordelijken voor dit project (NOC, Pastoral do Menor, het bedrijf Copener, Proff. Fina). Het zaadje is geplant. Binnenkort kunnen we er samen de vruchten van plukken.

Edna Vieira Amorim, vrijwillige medewerkster-opvoedster

LEREN OMGAAN MET DIVERSITEIT.

Ik wil u graag wat vertellen over het proces van opvoeding, opleiding en transformatie dat door 6 opvoedsters die zich op vrijwillige basis inzetten in het Programma NOC (Núcleo de Oficinas Comunitárias – Wijkateliers) wordt gerealiseerd in de wijken Baixa da Santinha, Cruzeiro dos Montes en Mangalô. Het is een proces dat in grote mate wordt gedreven door intuïtie, liefde, de wil tot slagen, het verlangen om te leren en vooral het geloof dat dromen realiteit kunnen worden indien er voldoende wilskracht en strijd lust is. Ik ben dan ook heel gelukkig dat ik deel mag uitmaken van de groep opvoedsters en dat ik op deze manier mijn levensdoel kan realiseren, ik ben dankbaar voor de kansen die me worden gegeven om me te vormen tot opvoedster en lerares.

Ik startte als verantwoordelijke voor de cursus snit en naad, zowel de basisopleiding als de industriële opleiding. Toen ik begon, had ik nog weinig of geen ervaring in de omgang met leerlingen die van snit en naad nog maar weinig kaas gegeten hadden. Maar met het verloop van tijd leerde ik met deze realiteit omgaan, ik leerde omgaan met de verschillen op het vlak van kennis, kunde en persoonlijkheid van de deelnemers binnen de groep. Het waren mijn eerste passen in het proces van professionele vorming, in het delen van mijn kennis en kunde met anderen.

Op mijn uitnodiging werd dit jaar een partnerschap aangegaan met de Pastoral do Menor. Ik werd gevraagd om de algemene organisatie van alle cursussen te coördineren. Mijn taken verschoven van het puur opvoedkundige naar een meer leidinggevende verantwoordelijkheid. Het was voor mij een prima gelegenheid om nader kennis te maken met de wijken waar de cursussen gegeven werden, nieuwe mensen te leren kennen, nieuwe ervaringen op te doen.

Josefa da Silva Oliveira met de leerlingen van het Projeto Arte Real.

De groep van het Projeto Arte Real.

Een nieuwe wereld ging voor mij open. Ik ging de dromen en wensen van al die vrouwen uit de verschillende wijken delen. Ik probeerde op alle mogelijke manieren bij te dragen tot het realiseren van die dromen en wensen. Twee keer per week komen we samen om te praten over die dromen, verlangens en de twijfels, de angsten. Dit alles gebeurt in een sfeer van wederzijdse respect, vriendschap en openheid om te luisteren en leren van elkaar.

Ik besef nu dat de droom geen vlucht uit de werkelijkheid is, maar er juist een vorm van betovering van is.

Zonder dit besef en inzicht zou ik niet verder kunnen strijden, zou ik vlug de moed opgeven in deze harde werkelijkheid voor ons, bewoners van de arme buitenwijken. Dit inzicht geeft me kracht tijdens de moeilijke momenten die we meemaken in de Vrouwengroep van de Pastoral do Menor. Dit inzicht geeft een meerwaarde aan mijn taken als opvoedster in de cursus snit en naad. De transformatie die plaatsvindt bij mezelf en bij de andere vrouwen betekent een omwenteling in ons leven. Ik ben ervan overtuigd dat dit een gunstige invloed zal hebben in het samenleven in onze wijken. De bredere kijk op het leven die ik door dit werk krijg, helpt mij om optimistischer te zijn, terug te geloven in het leven. Ik vecht voor mezelf, voor de mensen met wie ik samenleef en –werk en die mij geholpen hebben om terug te geloven in mezelf en in de mogelijkheid tot verandering, te beginnen bij mezelf.

Ik neem deze gelegenheid te baat om iedereen te bedanken voor het voorrecht dat ik heb om met deze mensen te mogen werken.

Getuigenis van opvoedster Josefa da Silva Oliveira van Projeto Arte Real.

DROMEN MAG

Dromen mag ... en dromen kunnen realiteit worden. Het project LevensKunst is een instrument aangeboden door de Pastoral do Menor van Alagoinhas (PAMA) via workshops Kunstvorming aan jongeren en tieners om hen te helpen hun dromen en levensverwachtingen waar te maken en een mooie toekomst uit te bouwen.

De activiteiten 2011 gingen van start op 21 februari. De verwachtingen zijn hooggespannen voor het verloop van het project dit jaar. Voor ons, medewerkers van het project, betekent dit een waar engagement op het vlak van verwelkoming, begeleiding en ondersteuning van de leerlingen die uit de kansarme lagen van de bevolking komen. De workshops hebben tot doel deze jongeren bewust te maken van het duurzaam omgaan met de directe leefomgeving en natuurlijke materialen, hen bewust te maken van het belang van cultuur, ook in hun directe leefomgeving, en vooral het aanscherpen van de creativiteit en kritische ingesteldheid zodat ze gaan inzien dat ze zelf dingen kunnen veranderen en verwezenlijken. Het is belangrijk de talenten die in elke jongere verborgen liggen boven te halen zodat ze terug in zichzelf gaan geloven en hun eigen leven in handen gaan nemen.

We gingen verder met de workshops van 2010: dans, muziek, plastische kunst, Afro-Braziliaanse ritmes en capoeira. De cursussen worden georganiseerd van maandag tot vrijdag na de schooluren van de jongeren. Elke cursus wordt twee keer per week gegeven. Jongeren kunnen zich doorlopend inschrijven. We hebben al veel geïnteresseerden en we verwachten tegen het eind van dit jaar ongeveer 180 jongeren in onze cursussen te hebben verwelkomd. We geven hen de gelegenheid om een nieuwe levensweg in te slaan, weg van de uitzichtloze situatie waarin ze zich vaak bevinden wegens hun socio-economische situatie.

Existeren en samenleven, samenleven en zijn, doen en weten, dat is de dynamiek die de leidraad is van onze artistieke activiteiten in de diverse workshops. Naast het aanleren van artistieke vaardigheden en het maken van kunstvoorwerpen, helpen onze opvoeders de jongeren de kunde en het genot te ontdekken van het samenleven en samen dingen doen. In samenwerking met de anderen ontdekt elke leerling/e de eigen talenten waarvan ze zich dikwijls niet bewust waren.

De Pastoral do Menor ziet in artistieke en culturele vorming een middel tot transformatie die nieuw leven doet ontstaan en die bijdraagt tot de realisatie van de dromen en levensverwachtingen van de jongeren die opgroeien in vaak vijandige socio-economische toestanden. We danken de mensen die dit mooie project, LevensKunst, mogelijk helpen maken, in de eerste plaats de Congregatie van de Zusters van Santa Catarina die dit jaar opnieuw instaan voor de financiering van de werking en zo nieuwe kansen geven aan tientallen jongeren uit de kansarme wijken van Alagoinhas.

Joanire S.Pinto
Coördinatrice van het Project

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

OPGELET ! - NIEUW REKENINGNUMMER !

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: **BE84 4358 0341 0159**

van DMOS vzw, Leopold II- laan 195, 1080 Brussel

Mededeling : **project 5078 - Conviver Alagoinhas Brasil.**

Indien het jaarlijkse totaal van je giften minstens 40 euro (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

(*)Deze 40 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 25 euro. Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Het afdrukken van de nieuwsbrief werd gesponsord door

Lange Leemstraat 372 – 2018 Antwerpen
Tel. 03 201.93.10 - www.itxx.be – info@itxx.be

Verkoop, installatie en onderhoud van hard- en software, netwerken en beveiliging
Gespecialiseerd in kantoor netwerken en infrastructuur